

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814204460
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6814204460.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, sídlo: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, sídlo: Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, proti odporcovi: O. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX N. XXX, o zaplatenie 1.641,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 30.06.2014, proti odporcovi domáhal zaplatenia 1.641,01 Eur s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že dňa 22.03.2002 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. 5203070271, ktorej predmetom malo byť poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.700,- Eur prostredníctvom úverovej karty, pričom podľa navrhovateľa vzhľadom na charakter úveru nebolo vopred možné dohodnúť výšku poskytnutého úveru, počet splátok úveru ani určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 1.485,39 Eur, úroku vo výške 2,16 Eur, poplatku za výpis z účtu vo výške 5,96 Eur a úroku za hotovostné transakcie vo výške 147,50 Eur, spolu 1.641,01 Eur. Navrhovateľ sa tiež domáha zaplatenia úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.641,01 Eur, kapitalizovaného za dobu od 12.02.2013 do 13.06.2014 vo výške 191,18 Eur, a za dobu od 14.06.2014 do zaplatenia.

Odporca sa k riadne doručenému návrhu navrhovateľa na pojednávaní vyjadril tak, že s podaným návrhom navrhovateľa nesúhlasí a nemieni navrhovateľovi zaplatiť nič. Odporca nesúhlasil s vysokými úrokmi a poplatkami účtovanými navrhovateľom, preto navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť v celom rozsahu.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 6C/33/2014-60 zo dňa 10.10.2014, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že uzatvorená úverová zmluva o poskytnutí tzv. revolvingového úveru, neobsahuje základnú zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísanú náležitosť, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, absencia ktorej je ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. sankcionovaná tým, že odporcovi poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a keďže odporca zaplatil navrhovateľovi splátky úveru vo výške presahujúcej istinu čerpaného úveru, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16Co/1528/2014-81 zo dňa 30.09.2015, uvedený rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že pri zmluve o revolvingovom úvere nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., so samotnou absenciou údajov o RPMN v zmluve o revolvingovom úvere nemožno preto spájať žiadne právne následky tak, ako to urobil okresný súd. Bolo povinnosťou okresného súdu skúmať, či zmluva o revolvingovom úvere obsahuje, alebo neobsahuje náležitosti predpokladané v § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Zb. Pokiaľ tak okresný súd neučinil a návrh navrhovateľa zamietol len pre absenciu dojednaní o RPMN, vec nesprávne právne posúdil, a to z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. S poukazom na § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj s odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami, alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu priložené. Pokiaľ navrhovateľ ohľadne splnenia týchto náležitostí poukazuje aj na „príručku pre držiteľa“, v ktorej majú byť obsiahnuté informácie o výške úrokovej sadzby a ostatných poplatkoch spojených s poskytnutím úveru, ako aj o spôsobe výpočtu RPMN, bude úlohou navrhovateľa v ďalšom konaní preukázať, že odporcovi bol obsah „príručky pre držiteľa“ známy už v čase uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere, alebo bola táto „príručka“ k návrhu na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere priložená. Keďže okresný súd založil „bezúročnosť a bezpoplatkovosť“ revolvingového úveru len a výlučne na tom, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov, odvolací súd nemohol rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdiť. Nemohlo však dôjsť ani k zmene jeho rozhodnutia, ak okresný súd neskúmal, či zmluva o revolvingovom úvere obsahuje, resp. neobsahuje i ďalšie náležitosti predpokladané v § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z.. V tomto rozsahu bolo rozhodnutie prvostupňového súdu predčasné, keď v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.). Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, úlohou ktorého je skúmať, či zmluva o revolvingovom úvere obsahuje alebo neobsahuje náležitosti predpokladané v § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z., prípadne ex offo posúdiť, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné dojednanie v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a posúdiť i konanie samotného navrhovateľa, resp. posúdiť, či zo strany navrhovateľa nedošlo ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: Úverová zmluva č. 5203070271 zo dňa 22.03.2002 č. l. 8 (ďalej len „Zmluva“), Úverové podmienky č. l. 9-10, príručka pre držiteľa, ktorej súčasťou je sadzobník poplatkov č. l. 11-15, výzva k splateniu celého úveru č. l. 16, podací hárok č. l. 17, výpis čerpania, splátok a úhrad č. l. 18-22, a výsluchom odporcu, doplnil dokazovanie listinnými dôkazmi: kópia úverovej zmluvy č. l. 90 a úverových podmienok č. l. 90-91, výpis z účtu č. l. 94, a opätovným výsluchom odporcu, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 22.03.2002 Zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi s výškou úverového rámca 30.000,- Sk t.j. 995,82 Eur (a nie 1.700,- Eur ako tvrdil v návrhu navrhovateľ), ktorý mal odporca splácať mesačnými splátkami vo výške 1.200,- Sk, t.j. 39,83 Eur splatnými k 20. dňu v mesiaci, pričom Zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov odporcovi poskytnutého úveru. Podľa textu na prvej strane Zmluvy neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy sú Úverové podmienky uvedené na rube Zmluvy a ďalšom samostatnom liste, súčasťou Zmluvy však nie je tzv. príručka pre držiteľa úverovej karty. Podľa Hlavy 9 (Záverečné ustanovenia) § 13 Úverových podmienok, odporca podpisom Zmluvy potvrdzuje, že je oboznámený s Úverovými podmienkami a metodickou príručkou, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, a že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. Zmluva ani Úverové podmienky neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by odporcovi podávalo informáciu o tom, aká je ročná úroková sadzba poskytnutého úveru a neobsahuje ani žiadne informácie o výške poplatkov účtovaných odporcovi v súvislosti s čerpaním a splácaním úveru. Výška úroku 2,41 % mesačne ako aj výška poplatkov vyplýva až z ďalšej časti zmluvnej dokumentácie označovanej ako „príručka držiteľa“ (č. l. 11-15), ktorej súčasťou je aj sadzobník poplatkov a odmien.

Odporca v rámci svojho výsluchu tvrdil, že podpísal iba Úverovú zmluvu, pravosť svojho podpisu za textom Úverových podmienok odporca popieral a rovnako odporca popieral aj to, že by mu pri uzatvorení Zmluvy bola obchodným zástupcom odovzdaná tzv. „príručka držiteľa“. Navrhovateľ na preukázanie skutočnosti, že odporcovi bola ako súčasť zmluvných dokumentov pri uzatvorení zmluvy odovzdaná aj tzv. „príručka držiteľa“ odkázal iba na ustanovenie Hlavy 9 (Záverečné ustanovenia) § 13 Úverových

podmienok. Zmienená „príručka držiteľa“ obsahuje príklady čerpania a splácania úveru, ktoré nedávajú dlžníkovi správnu informáciu o výške úroku čerpaného úveru, keď suma úroku vo výške 677,- Sk z istiny čerpaného úveru vo výške 6.496,- Sk predstavuje približne 22 % ročne, a suma úroku vo výške 745,- Sk z istiny čerpaného úveru vo výške 6.500,- Sk predstavuje približne 24,23 % ročne, pričom úrok 2,41 % mesačne predstavuje až 28,92 % ročne, t.j. reálne napr. pri úvere vo výške 6.496,- Sk splatnom v splátkach po 1.200,- Sk (vrátane poplatku za vedenie účtu) dlžník zaplatí na úrokoch viac ako len 677,- Sk.

Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2013, navrhovateľ požiadal odporcu o zaplatenie dlhu najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy, pričom podľa podacieho hárku táto výzva bola odoslaná odporcovi dňa 31.01.2013. Z výpisu čerpania splátok a úhrad vyplýva, že odporca čerpal úver v celkovej výške 5.281,01 Eur a zaplatil navrhovateľovi splátky úveru v celkovej výške 5.471,23 Eur.

V konaní nebolo preukázané, ako presne došlo k zvýšeniu úverového limitu odporcu zo sumy 30.000,- Sk na sumu 1.700,- Eur, podľa tvrdení zástupcu navrhovateľa malo k tomu dôjsť na základe súhlasu odporcu vysloveného v telefonickom rozhovore so zamestnancom navrhovateľa, čo odporca poprel. Túto skutočnosť nebolo potrebné bližšie dokazovať z dôvodu, že aj keby k zvýšeniu úverového limitu nedošlo, odporca by nad rámec pôvodne dohodnutého úverového limitu čerpané úverové prostriedky musel navrhovateľovi vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu, pričom otázka úročenia a spoplatňovania, takto nad rámec pôvodne dohodnutého úverového limitu vyčerpaných prostriedkov, úrokmi a poplatkami podľa Zmluvy vzhľadom na právne posúdenie veci uvedené nižšie nebola v tomto konaní podstatná pre rozhodnutie súdu vo veci.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená Zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že by zo strany navrhovateľa došlo ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 22.03.2002 mala byť medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzatvorená úverová zmluva na poskytnutie tzv. revolvingového úveru, na

základe ktorej bola navrhovateľom odporcovi odovzdaná kreditná karta, prostredníctvom ktorej mohol odporca čerpať úver s limitom (úverovým rámcem) 30.000,- Sk, ktorý bol odporca povinný splácať v splátkach vo výške 1.200,- Sk mesačne. Podľa textu zmluvy, súčasťou zmluvy sú úverové podmienky uvedené na druhej strane zmluvy a ďalšom samostatnom liste. Podľa textu úverových podmienok (Hlava 9, § 13) odporca mal byť oboznámený aj s metodickou príručkou, pričom až táto tzv. „príručka držiteľa“ obsahu informácie o výške úroku poskytnutého úveru a poplatkov, ktoré je odporca povinný platiť.

Odporca poprel pravosť svojho podpisu v závere textu Úverových podmienok, ktorý sa však už pri laickom porovnaní podobá na podpis odporcu na zmluve, ktorý odporca uznal za svoj. Vzhľadom na túto zjavnú podobnosť oboch podpisov, ako aj vzhľadom k tomu, že úverové podmienky boli uvedené na druhej strane zmluvy a samostatný list tvorila len druhá strana Úverových podmienok, súd považoval za preukázané, že odporca podpísal nielen zmluvu samotnú, ale aj Úverové podmienky, a teda že s Úverovými podmienkami bol odporca pri uzatvorení zmluvy oboznámený. Vzhľadom na to už súd nepovažoval za potrebné osobitne dokazovať ani podrobnejšie okolnosti podpisu Zmluvy a Úverových podmienok odporcom, resp. pravosť podpisu odporcu na týchto listinách.

Odporca ďalej poprel, že by dostal ďalšie listiny predložené navrhovateľom ako súčasť zmluvnej dokumentácie - tzv. „príručku držiteľa“. Odporca podľa textu úverových podmienok (Hlava 9, § 13) svojim podpisom potvrdil, že mal byť oboznámený aj s metodickou príručkou, pričom navrhovateľ výlučne len odkazom na toto ustanovenie preukazoval, že tieto listiny odporca pri uzatvorení zmluvy prezval. Za účelom preukázania odovzdania listín odporcovi však nestačí len uviesť vyhlásenie odporcu vo všeobecných Úverových podmienkach, pretože ak by toto vyhlásenie odporcu nebolo správne (nezodpovedalo by skutočnosti), prenášalo by takéto vyhlásenie dôkazné bremeno z navrhovateľa na odporcu, čo je nielen neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka), ale bolo by to aj v rozpore so všeobecnými pravidlami o dôkaznom bremene, resp. dôkaznej povinnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, podľa ktorých s každou súkromnoprávnou listinou nie je spojená domnienka pravosti a správnosti údajov, ktoré sú v nej uvedené (tak ako s listinou verejnoprávnou podľa § 134 O. s. p.). Pri súkromnej listine stačí formálne popretie jej správnosti druhým účastníkom, aby nastúpila dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno toho účastníka, ktorý tvrdil skutočnosti, ktoré mali byť preukázané súkromnou listinou (napr. Drápal, Bureš, a kol. Občianský súdny rád I, II Komentář. 1. Vydání, Praha C. H. Beck 2009, s. 930). V prípade sporu teda strana, ktorá z obsahu písomnej zmluvy vyvodzuje pre seba priaznivé skutkové tvrdenia, je povinná tieto preukázať a znáša teda dôkazné bremeno, t.j. navrhovateľ je povinný preukázať, že „príručku držiteľa“, s ktorou svoje oboznámenie sa odporca potvrdil v Hlave 9 § 13 Úverových podmienok, navrhovateľ odporcovi aj skutočne odovzdal. Je preto hlavne v záujme navrhovateľa, aby zmluvné podmienky právneho vzťahu boli protistrane poskytované v zrozumiteľnej forme, najlepšie v koncentrovanej forme v texte písomne uzatvorenej zmluvy (teda v celosti), a aby základné ustanovenia upravujúce podstatné obsahové náležitosti neboli delené do viacerých dokumentov. V opačnom prípade je povinnosťou navrhovateľa preukázať, že všetky zmluvné dokumenty, ktoré sú súčasťou zmluvného vzťahu dostali sa aj do dispozície odporcu. Ak teda odporca poprel, že by mu pri uzatvorení zmluvy bola odovzdaná aj tzv. „príručka držiteľa“, potom len na základe vyhlásenia odporcu v texte Úverových podmienok túto skutočnosť nemožno mať za preukázanú. Odovzdanie tzv. „príručky držiteľa“ odporcovi má pritom podstatný význam aj pre uzatvorenie samotnej zmluvy o úvere, pretože časť podstatných obsahových náležitostí (výška úroku ako aj poplatkov) bola uvedená nie v texte zmluvy ale práve v zmienenej „príručke držiteľa“. Bez preukázaného odovzdania „príručky držiteľa“ odporcovi potom nemožno považovať úverovú zmluvu medzi navrhovateľom a odporcom za uzatvorenú, pretože len podpisom textu zmluvy a Úverových podmienok nedošlo k dojednaniu všetkých podstatných obsahových náležitostí zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, t.j. vrátane záväzku odporcu zaplatiť úroky za poskytnuté peňažné prostriedky. Preto navrhovateľ nepreukázal splnenie povinnosti podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., podľa ktorého musí navrhovateľ odporcu pred uzavretím zmluvy informovať nielen o úverovom limite (ktorý je obsiahnutý v texte zmluvy), ale aj o nákladoch odporcu spojených so spotrebiteľským úverom (za ktoré je potrebné považovať hlavne úrok z úveru ako aj ostatné poplatky).

Odhliadnuc od uvedeného, aj keby boli odporcovi odovzdané všetky listiny, ktoré mali byť súčasťou uzatvorenej zmluvy - t.j. vrátane tzv. „príručky držiteľa“, informácie v tejto príručke obsiahnuté neboli vo vzťahu k poskytnutému úveru správne, keď na jednej strane odporcovi poskytnutý úver mal byť úročený sadzbou 2,41 % mesačne (28,92 % ročne), na druhej strane však príklady čerpania a splácania úveru

v príručke uvedené odporcovi ako dlžníkovi nedávajú správnu informáciu o výške úroku čerpaného úveru. Preto odporca, aj keby mu bola „príručka držiteľa“ odovzdaná, nemohol mať jasnú predstavu o obsahu právneho vzťahu, ktorý musí byť v zmluve a v ostatných zmluvných dokumentoch vymedzený jednoznačne jasne a zrozumiteľne. Preto úverová zmluva zo dňa 22.03.2002, aj keby bola riadne uzatvorená (t.j. vrátane riadneho preukázateľného odovzdania „príručky držiteľa“ odporcovi), bola by podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná pre jej neurčitosť. Z neplatnej zmluvy nemôžu vzniknúť žiadny záväzok odporcu, okrem vzťahu z bezdôvodného obohatenia k vráteniu vzájomne poskytnutých plnení.

Odporcovi by teda v prípade neuzatvorenia zmluvy (plnením bez právneho dôvodu) alebo v prípade uzatvorenia neplatnej zmluvy (plnením z neplatného právneho úkonu) voči navrhovateľovi vznikla iba povinnosť vrátiť istinu čerpaného úveru. Odporca čerpal úver v celkovej výške 5.281,01 Eur a zaplatil navrhovateľovi splátky úveru v celkovej výške 5.471,23 Eur, teda viac ako je celková výška vyčerpaného úveru. Súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu, zamietol.

Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, preto mu nárok na náhradu trov konania nevznikol. V konaní úspešný odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).